

RESSÒ DE LA PARAULA

Rei-amic-germà

Fa molts anys que vaig assistir a una llarga discussió entre monitors de joves: uns defensaven que davant els joves havíem d'anomenar Jesús sempre com a amic i mai com a «Senyor»; uns altres, per contra, deien que havíem d'evitar que els joves entenguessin la seva relació amb Jesús només com ells solen tractar-se entre si, és a dir, amb una amistat curta, interessada, sense compromís... La discussió va acabar mitjançant l'acord que Jesús certament és el nostre amic, però un amic «molt especial». El que estava en joc era molt important: no sols era qüestió de saber relacionar-nos amb Jesús, sinó també de saber tractar-nos entre nosaltres (perquè sempre som el que som en relació a Ell).

No deixaven de venir a la ment tres paraules de Jesús a l'Evangeli de sant Joan. Una, la seva resposta a la interpel·lació de Pilat: «Tu ho dius, jo soc rei» (18,37); una altra, en l'Últim Sopar: «doncs si jo, el mestre i senyor, us he rentat els peus» (Jn 13,12). Una altra, conversant amb els seus deixebles:

«Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us dic amics, perquè us he fet conèixer tot el que he sentit al meu Pare.» (15,15)

Aquesta paraula de Jesús forma part del text que durant més de tres anys ens ha il·luminat i que resumíem en tres missatges: «estigueu en mi», «estimeu-vos els uns als altres», «doneu fruit abundant».

És un gran honor i un gran regal que Jesús ens compti entre els seus amics. Què entén Jesús aquí per «servent» i què vol dir amb la paraula «amic»? Per què ens anomena amics i alhora ens convida a obeir-lo, com si fóssim servents?

Aquí Jesús fa servir la paraula «servent» referint-se a aquell que realitza el treball només perquè li ho mana l'amo: no ha de fer res més que complir el mandat (potser per por de la represàlia de l'au-

toritat). La relació que Jesús vol tenir amb nosaltres, per contra, ha de ser la relació pròpia dels amics. Què entén Jesús aquí per «amistat entre Ell i nosaltres»?

- Entén aquella relació que neix de l'elecció lliure («jo us he escollit») i de la comunicació i coneixement íntim («us he donat a conèixer el que he sentit al meu Pare»).
- La relació que, amarada d'amistat («manteeniu-vos en el meu amor»), aconsegueix establir entre ells una «comunió de voluntats» (voler, sentir, obrar, el mateix).
- Per això el que desitja de nosaltres és que fem el que Ell mana, però portats per l'amor.

Ens demana que l'obeïm. Jesucrist és el nostre amic, però no pot deixar de ser alhora el Senyor de la Creació i de la Història, la Veritat, el Camí, la Vida. Si ens tracta com a amics, és perquè Ell ens ha buscat, s'ha rebaixat a la nostra condició per pur amor.

Per això ens anomena amb una paraula encara més forta, una paraula que manifesta més amor i compromís: ens tracta com a «germans», que participem de la seva mateixa glòria... El Fill de Déu-Rei-Amic-Germà, que comunicant l'amor de Déu, inaugura la més sorprenent comunió aquí a la terra: Déu viu en l'amistat i la fraternitat dels seus deixebles.

Una manera inaudita i meravellosa de regnar i «senyorejar». Entenem sant Joan quan escrivia: «Hem vist la seva glòria, ple de gràcia i de veritat» (Jn 1,4).

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Apropar-se a Jesús sofrent

S'apropa als setanta-cinc anys. En fa vora deu que està malalt. Una malaltia que el manté força lúcida, que porta amb dignitat, però que li ha anat restant facultats. No parla, no és autònom per moure's... és totalment dependent. Les mirades, però, són sovint eloqüents, alhora que agraïdes. Els seus ulls transmeten, sempre, aquest agraïment penetrant, sobretot quan els nets el visiten i passen una estona amb ell. Els familiars s'abocuen a fer-li companyia i donar-li escalf. Un dia un dels fills rep un reconeixement públic i la tarda del lliurament del guardó tota la família voldria ser-hi, però algú ha de tenir cura de l'avi. Un dels familiars directes s'hi ofereix: no anirà a la festa. Assabentat de tot, tanmateix, un amic de tota la vida s'ofereix per acompanyar el malalt la tarda en qüestió i el vespre. La família pot participar

així en l'esdeveniment i l'avi restarà atès. Les hores de la tarda i el vespre se succeeixen amb el seu ritme habitual. A casa, amb l'avi, no hi ha cap possibilitat de compartir paraules. Només les mirades i la mà que estreny la de l'amic amb el reconfort que transmet. I la proximitat que traspua amor i servei. Les hores passen. El silenci roman i cada vegada és més eloqüent. «Estava malalt, i em vau visitar» (Mt 25,36).

La malaltia posa de manifest la feblesa de la persona, fa experimentar la pròpia impotència, és un dels problemes greus que capgiren la vida humana. La malaltia pot comportar angoixa, por, qüestionament de certes coses que es consideraven assumides i indiscutibles. Alhora, pot ser font de maduresa que ajudi a discernir la situació, encara més quan la persona malalta ho pot viure.

Visitar l'amic quan arriba la malaltia, tenir-ne cura una tarda, és un signe de generosa amistat, de complicitat en el dolor, de compassió, reconfort i esperança, moment privilegiat de consolació compartida. La dificultat de comunicació amb el malalt queda superada pel corrent d'afecte, per l'ambient que la visita del familiar o de l'amic genera. Encara que sigui només per una estona, descentra de la preocupació que provoca la malaltia. «Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Isaïes: Ell va portar les nostres febleses i prengué damunt seu les nostres malalties» (Mt 8,17). Ser-hi. Pot semblar poca cosa, i tanmateix pot ser-ho tot: ser al costat del malalt en el dolor que apropa a Jesús sofrent.

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Rey-amigo-hermano

Hace muchos años asistí a una larga discusión entre monitores de jóvenes: unos defendían que ante los jóvenes debíamos nombrar a Jesús siempre como amigo y nunca como «Señor»; otros, por el contrario, decían que debíamos evitar que los jóvenes entendieran su relación con Jesús sólo como ellos suelen tratarse entre sí, es decir, con una amistad corta, interesada, sin compromiso... La discusión acabó mediante el acuerdo de que Jesús ciertamente es nuestro amigo, pero un amigo «muy especial». Lo que estaba en juego era muy importante: no sólo se trataba de saber tratar a Jesús, sino también de saber tratarnos entre nosotros (pues siempre somos lo que somos en relación a Él).

No dejaban de venir a la mente tres palabras de Jesús en el Evangelio de San Juan. Una, su respuesta a la interpelación de Pilato: «en efecto, como dices, soy Rey» (18,37); otra, en la Última Cena: «pues si yo, el maestro y señor, os he lavado los pies» (Jn 13,12). Otra, conversando con sus discípulos:

«Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su Señor. A vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer.» (15,15)

Esta palabra de Jesús forma parte del texto que durante más de tres años nos ha iluminado y que resumimos en tres mensajes: «permaneced en mí», «amaos unos a otros», «dad fruto abundante».

Es un gran honor y un gran regalo que Jesús nos cuente entre sus amigos. ¿Qué entiende Jesús aquí por «siervo» y qué quiere decir con la palabra «amigo»? ¿Por qué nos llama amigos y al mismo tiempo nos invita a obedecerle, como si fuéramos siervos?

Aquí Jesús utiliza la palabra «siervo» refiriéndose a aquel que realiza el trabajo sólo porque se lo manda el amo: no ha de hacer otra cosa más que cumplir el mandato (quizá por miedo a la represalia de la autoridad). La relación que Jesús quiere tener con nosotros, por el contrario, ha de ser la relación propia de los amigos. ¿Qué entiende Jesús aquí por «amistad entre Él y nosotros»?

—Entiende aquella relación que nace de la elección libre («yo os he elegido») y de la comunicación y conocimiento íntimo («os he dado a conocer lo que he oído a mi Padre»).

—La relación que, impregnada de amistad («permaneced en mi amor»), consigue establecer entre ellos una «comunió de voluntades» (querer, sentir, obrar, lo mismo).

—Por eso lo que desea de nosotros es que hagamos lo que Él manda, pero llevados por el amor.

Nos pide que le obedezcamos. Jesucristo es nuestro amigo, pero no puede dejar de ser al mismo tiempo el Señor de la Creación y de la Historia, la Verdad, el Camino, la Vida. Si nos trata como amigos es porque Él nos ha buscado, se ha rebajado a nuestra condición por puro amor.

Por eso nos denomina con una palabra aún más fuerte, una palabra que manifiesta más amor y compromiso: nos trata como «hermanos», que participamos de su misma gloria... El Hijo de Dios-Rey-Amigo-Hermano, que comunicando el amor de Dios, inaugura la más sorprendente comunió aquí en la tierra: Dios vivo en la amistad y la fraternidad de sus discípulos.

Una manera inaudita y maravillosa de reinar y «señorear». Entendemos a san Juan cuando escribía: «Hemos visto su gloria, lleno de gracia y de verdad» (Jn 1,4).

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

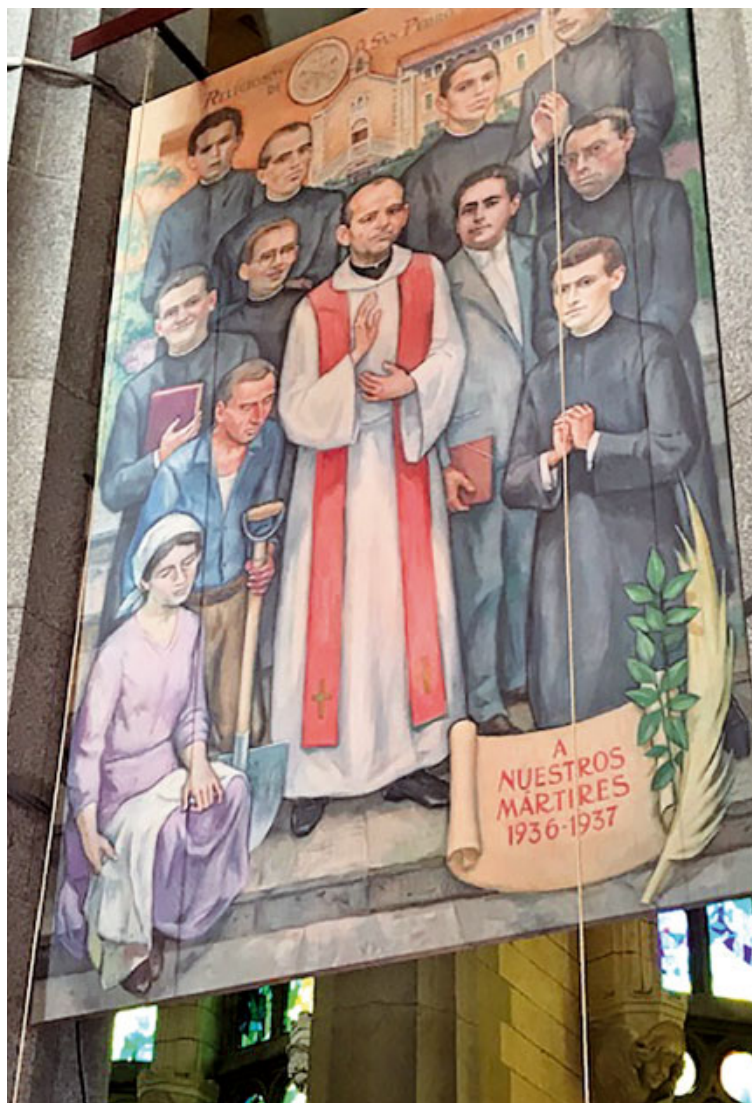
Beatificacions a la Sagrada Família

La Basílica de la Sagrada Família va acollir el dia 10 de novembre la beatificació dels 16 màrtirs de l'arxidiòcesi de Barcelona: tretze religiosos de les congregacions de Sant Pere ad Vincula, Caputxines de la Mare del Diví Pastor, Franciscanes dels Sagrats Cors i tres laics. L'acte fou presidit pel prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants, el cardenal Angelo Becciu. Van concelebrar-hi, el cardenal arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, i els seus bisbes auxiliars, l'arquebisbe de Tarragona, d'Urgell i els bisbes de Vic, Solsona, Terrassa amb el seu auxiliar i Sant Feliu de Llobregat. També entre d'altres hi van participar el Sr. Nunci apostòlic, el president de la Conferència Episcopal Espanyola i els cardenals Tarcisio Bertone i Lluís Martínez Sistach.

Amb motiu de les beatificacions, el divendres 9 a les 19 h, va tenir lloc una vetlla de pregària, a la basílica de Santa Maria del Mar, amb el bisbe auxiliar de Barcelona, Sergi Gordo.

Els 16 màrtirs van ser víctimes, en els anys 1936 i 1937, de la persecució religiosa sobrevinguda en els anys trenta. Per orientacions diocesanes i vaticanes es van unir les tres congregacions indicades i els laics. En aquest sentit, el grup inclou sacerdots, persones consagrades i laics; joves i gent gran; germans estudiants i superiors; obrers, pares de família i educadors: tots ells servidors, per l'Evangeli i l'amor a Déu, fins al seu lliurament martirial.

Les congregacions van comunicar el goig de comptar amb germans i germanes «assenyalats per la fidelitat, l'amor i l'entrega» i asseguraren que «els nous beats

transmeten un missatge actual i d'amplitud eclesial». «En relació a l'any del Sínode dels Joves, presenten una experiència eclesial

de fe, d'entrega i de discerniment vocacional.»

La seva festa se celebrarà el dia 6 de novembre.

Eucaristia d'acció de gràcies. A la Catedral de Sant Llorenç, el dissabte 1 de desembre a les 12 h, se celebrarà una Eucaristia d'acció de gràcies per aquestes beatificacions, presidida pel bisbe Agustí. Es realitzarà també el trasllat a la Capella dels Màrtirs de les relíquies dels quatre religiosos beatificats de la Congregació de San Pedro ad Vincula. Aquesta capella està situada en el lateral dret del temple, prop del creuer, i està previst que pugui allotjar les restes d'altres màrtirs de la persecució religiosa vinculats a la nostra diòcesi.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Quan soc misericordiós soc un autèntic fill del Pare, perquè el Pare és misericordiós» (13 de setembre).

@Pontifex: «En el patiment que ens produeixen les ferides eclesials, aferrarem-nos a la Creu de Crist, perquè el mal només es pot contrarestar amb amor» (14 de setembre).

@Pontifex: «Afrontem els canvis climàtics a través de la cooperació internacional: les decisions de cadascú repercuteixen sobre la vida de tots» (16 de setembre).

@Pontifex: «Cal esforç per fer sempre el bé... El camí de la santedat no és per als mandrosos!» (17 de setembre).

La Litúrgia de les Hores, pregària de l'Església

Aquest és el tema de la IX Trobada dels Animadors de la Litúrgia, que va tenir lloc el passat dissabte 10 de novembre a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat. Organitzada per la Delegació de Pastoral Sacramental i Litúrgia del Bisbat de Sant Feliu, hi van participar 84 persones, col·laboradors de les celebracions litúrgiques de 27 parròquies, provinents dels 9 arxiprestats de la diòcesi.

El moment central de la trobada va ser la ponència sobre el tema, presentada per Mn. Xavier Parés, doctor en Litúrgia, delegat de Litúrgia del Bisbat d'Urgell, membre de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Tarraconense, del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona i professor durant molts anys de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona. La seva intervenció va ser un repàs al sentit i la història de la Litúrgia de les Hores, com a part essencial de la litúrgia de l'Església, amb un accent especial a la reforma esdevinguda amb el Concili Vaticà II, que ha configurat aquesta pregària tal com la tenim avui.

D'esquerra a dreta: Maria Àngels Termes, Mn. Xavier Parés i Mn. Xavier Aymerich

Un esment especial va merèixer la nova edició en català, així com també l'aplicació per als telèfons mòbils i les retransmissions per ràdio. El diàleg posterior va servir per aclarir dubtes, i sobretot per prendre consciència de la importància d'aquesta pregària, que cal promoure tant en l'espiritualitat personal com de les nostres comunitats cristianes.

La trobada va incloure també l'assaig i interpretació de dos cants, algunes informacions de la delegació i del bisbat, i la presentació de la nova revista per a laics del CPL *Gallilea.153*, que va anar càrrec de la seva directora Maria Àngels Termes.

XIII Jornades de Formació i Animació Pastoral a Sant Feliu

Amb un programa similar al que es va realitzar per a la Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf el mes passat, del 12 al 15 de novembre han tingut lloc aquestes sessions formatives a la Casa de l'Església, seu diocesana, per a tota la Vicaria del Llobregat. La participació va ser d'un centenar de persones cada vespre, provinents dels cinc arxiprestats del territori.

La professora Claustre Solé va acostar els participants a les Escriptures, com a ànima de la vida cristiana.

Justícia i Pau, amb el seu 50è aniversari, va tenir el seu moment i el seu espai el segon dia, a través de la conferència del director de l'entitat a Barcelona, Eduard Ibáñez.

Un exercici d'escolta als joves va donar-se dimecres 14 durant la taula rodona entorn el recent Sínode dels Bisbes. Els testimoniatges d'un matrimoni, d'un jove en el món del treball i d'un seminarista a punt de l'ordenació diaconal van transmetre amb naturalitat i espontaneïtat la vivència de

Sessió amb la professora Claustre Solé

la fe en la societat actual, donant pistes per a actuar l'acompanyament segons les necessitats del jovent avui. Les paraules finals del bisbe Agustí van ser una clara i directa invitació a estimar els joves, com a primer i fonamental pas.

Les condicions climatològiques adverses van obligar a suspendre la darrera sessió del dijous 15, prevista a càrrec de Mn. Salvador Pie-Ninot sobre la sinodalitat.

Cadena de Pregària per les Vocacions.

Els dies 9, 19 i el proper 29 són els conefiats a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat per a mantenir sempre activa durant tot el mes de novembre la Cadena de Pregària per les Vocacions. El proper dijous 29, de fet, hi ha progra-

mades diverses activitats relacionades:

- A les 19 h, pregària vocacional a la Capella de la Casa de l'Església, com cada últim dijous de mes.
- A les 10 h, jornada de pregària i formació amb preveres i diaques, a la Casa de l'Església. S'està consolidant aquest grup estable que aprofundeix com a línia de fons la cultura vocacional i que en aquesta ocasió tractarà el tema de l'acompanyament i el discerniment vocacional, en

sintonia amb el Sínode sobre els joves.

Assemblea del Col·legi Diaconal.

El Col·legi Diaconal aplega tots els diaques de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, constituint un òrgan de diàleg, consulta i col·laboració, amb el bisbe diocesà, que el presideix, sobre el pla del curs i les matèries específiques del diaconat: vida i espiritualitat dels diaques i pastoral diocesana. D'aquest mode esdevé un espai d'enriquiment, on

plantejar i debatre aportacions corresponents a la varietat de situacions i sensibilitats, per part de tots els diaques de la diòcesi. El proper divendres 30 de novembre, a les 19.15 h, tindrà lloc aquesta reunió a la Casa de l'Església.

3a Setmana de la Bíblia: «La Paraula és molt a prop teu».

Vols saber quina activitat de la Setmana de la Bíblia tens a prop teu? Pots consultar l'agenda del web del bisbat per a estar al dia: www.bisbatsantfeliu.cat

AGENDA

Recés d'Advent per a joves.

2 de desembre, de les 17 a les 20 h a la Granada. Inscripcions a www.bisbatsantfeliu.cat/santfeliujove

Ritus d'ingrés al catecumenat. 2 de desembre a les 18 h, a la Casa de l'Església. Els adults que es preparen per rebre els sagraments de la iniciació cristiana en la propera Pasqua rebran una catequesi especial i iniciaran aquest període catequètic amb el ritu d'ingrés.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ap 14,1-3.4b-5 / Sl 23 / Lc 21,1-4]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà.

27. ■ Dimarts [Ap 14,14-20 / Sl 95 / Lc 21,5-11]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); beat Ramon Llull, mr. terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dimecres [Ap 15,1-4 / Sl 97 / Lc 21,12-19]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prevere franciscà.

29. ■ Dijous [Ap 18,1-2.21-23; 19,1-3.9a / Sl 99 / Lc 21,20-28]. Sant Sadurní, Serni o Cerni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·lumina, vg.

30. ■ Divendres [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

DESEMBRE

1. ■ Dissabte [Ap 22,1-7 / Sl 94 / Lc 21,34-36]. Sant Eloi, bisbe de

Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Diumenge I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Jr 33,14-16 / Sl 24 / 1Te 3,12-4,2 / Lc 21,25-28.34-36]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

Jesucrist, rei de tot el Món (B)

COMENTARI

Jo soc rei, vingut a servir fins a donar la vida

El darrer diumenge del cicle litúrgic resumeix tot el celebrat al llarg de l'any. El prefaci d'avui en dona síntesi perfecta: Crist, Fill de Déu i Senyor nostre, és Rei d'un Regne universal i etern; de veritat i de vida; de santedat i de gràcia; de justícia, d'amor i de pau.

La profecia apocalíptica de Daniel (s. II aC) anuncia *venir enmig dels núvols del cel* algú com un *Fill d'home*. En contrast amb les imatges anteriors de *bèsties que pugen del mar* (lloc de les forces del Mal), aquest *Fill d'home* baixa del núvols del cel —on només hi viu Déu—. Ja l'Església dels primers temps reconegué en el personatge de *Dn 7* la figura del Messies amb la seva doble condició divina (*ve enmig dels núvols del cel*) i humana (*és com un Fill d'home*).

Jesucrist és el testimoni fidel, vingut a donar testimoni de la Veritat (Jn 18,37). Si és cert que *Déu no l'ha vist mai ningú*, també ho és que *el Fill Únic ens l'ha revelat (Jn 1,18)* i n'és digne de crèdit.

Testimoni digne de crèdit per les seves obres d'amor fidel al Pare amb les quals ha mostrat com *ens estima*.

Mirant al passat *ens ha alliberat dels nostres pecats*; mirant al futur *ens ha fet sacerdots dedicats a Déu*.

L'interrogatori de Pilat a Jesús té una successió de preguntes entorn a una única qüestió: *Tu ets rei?*

La reialesa de Crist no té res a veure amb la del món.

La meva reialesa no és d'aquest món: fins ara Jesús s'ha resistit a confessar-ho per evitar interpretacions mundanes. Però ara, davant Pilat que el condemna, ho confessa: *Jo soc rei. La meva missió és donar testimoni de la veritat*.

La pregunta (*Tu ets rei?*) introdueix una veritat que Pilat no pot confessar perquè *només els qui són de la veritat escolten la veu de Jesús*.

L'altra pregunta de Pilat (*«Què és la veritat?»*), més enllà del sentit d'excusa per a no comprometre's, orienta cap al mestratge de Jesús que sempre *dona testimoni de la veritat fins a poder dir: «Jo soc el camí, la veritat i la vida» (Jn 14,6)*.

Veritat que *els jueus rebutgen* i que *els consagraats pel Pare en la veritat (Jn 17,19)*, tots nosaltres, deixebles incorporats a Ell pel Baptisme, rebem de Jesús.

▶ Lectura de la profecia de Daniel (Dn 7,13-14)

Tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

▶ Salm responsorial (92)

R. *El Senyor és rei, va vestit de majestat.*

El Senyor és rei, va vestit de majestat. / El Senyor va vestit i cenyit de poder. R.

Manté ferm tot el món, incommovible. / El vostre soli es manté des del principi, / vós sou des de sempre. R.

El vostre pacte és irrevocable; / la santedat, Senyor, escau a casa vostra / al llarg de tots els temps. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,5-8)

Jesucrist és el testimoni fidel, el primer resuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra. Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mireu, ve sobre els núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells que el van traspasar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén. Jo soc l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darrera, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 18,33b-37)

En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «Ets tu el rei dels jueus?» Jesús contestà: «Surt de vós això que em pregunteu, o són d'altres els qui us ho han dit de mi?» Respongué Pilat: «Jo, no soc pas jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots els qui t'han entregat a les meves mans. He de saber què has fet.» Jesús respongué: «La meva reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meva reialesa no és d'aquí.» Pilat digué: «Per tant, vols dir que ets rei.» Jesús contestà: «Teniu raó: jo soc rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.»

▶ Lectura de la profecia de Daniel (Dan 7,13-14)

Seguí mirando. Y en mi visión nocturna vi venir una especie de hijo de hombre entre las nubes del cielo. Avanzó hacia el anciano y llegó hasta su presencia. A él se le dio poder, honor y reino. Y todos los pueblos, naciones y lenguas lo sirvieron. Su poder es un poder eterno, no cesará. Su reino no acabará.

▶ Salmo responsorial (92)

R. *El Señor reina, vestido de majestad.*

El Señor reina, vestido de majestad; / el Señor, vestido y ceñido de poder. R.

Así está firme el orbe y no vacila. / Tu trono está firme desde siempre, / y tú eres eterno. R.

Tus mandatos son fieles y seguros; / la santidad es el adorno de tu casa, / Señor, por días sin término. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,5-8)

Jesucristo es el testigo fiel, el primogénito de entre los muertos, el príncipe de los reyes de la tierra. Al que nos ama, y nos ha librado de nuestros pecados con su sangre, y nos ha hecho reino y sacerdotes para Dios, su padre. A él la gloria y el poder por los siglos de los siglos. Amén.

Mirad: viene entre las nubes. Todo ojo lo verá, también los que lo traspasaron. Por él se lamentarán todos los pueblos de la tierra. Sí, amén.

Dice el Señor Dios: «Yo soy el Alfa y la Omega, el que es, el que era y ha de venir, el todopoderoso».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 18,33b-37)

En aquel tiempo, Pilato dijo a Jesús: «¿Eres tú el rey de los judíos?».

Jesús le contestó: «¿Dices eso por tu cuenta o te lo han dicho otros de mí?».

Pilato replicó: «¿Acaso soy yo judío? Tu gente y los sumos sacerdotes te han entregado a mí; ¿qué has hecho?».

Jesús le contestó: «Mi reino no es de este mundo. Si mi reino fuera de este mundo, mi guarida habría luchado para que no cayera en manos de los judíos. Pero mi reino no es de aquí».

Pilato le dijo: «Entonces, ¿tú eres rey?».

Jesús le contestó: «Tú lo dices: soy rey. Yo para esto he nacido y para esto he venido al mundo: para dar testimonio de la verdad. Todo el que es de la verdad escucha mi voz.»